

Сердюк Олена Михайлівна

Матеріал з Вікіпедії — вільної енциклопедії.

Сердюк Олена Михайлівна (нар. 11 серпня 1957, Київ) — український історик, музейник. З червня 2012 по січень 2015 була генеральним директором Національного заповідника «Софія Київська».

Зміст

Освіта та наукові ступені

Кар'єра

Наукові досягнення

Громадська діяльність

Відзнаки

Примітки

Посилання

Освіта та наукові ступені

- Закінчила Київський державний педагогічний інститут за фахом історик
- кандидат історичних наук.

Кар'єра

- З 1978 — працює у Державному архітектурно-історичному заповіднику «Софійський музей» (нині Національний заповідник «Софія Київська»).
- 1985 — очолила Музей архітектурної кераміки (філія заповідника). Досліджувала історичну забудову Києва, творила колекцію архітектурної кераміки XIX — початку XX століття, яка зараз експонується в Будинку митрополита Національного заповідника «Софія Київська».
- 1996 — директор Науково-методичного центру державного обліку, контролю і охорони пам'яток історії та культури м. Києва,
- 1998 — генеральний директор Київського науково-методичного центру по охороні, реставрації та використанню пам'яток історії, культури і заповідних територій. Під її керівництвом створена електронна база даних «Пам'ятки Києва», перша загальноміська комплексна програма «Київський некрополь». Займалась проблемами вартісної оцінки об'єктів культурної спадщини, є одним з авторів методики оцінки пам'яток.
- У 1998–2001 — керівник проекту повернення (реституції) цінностей Михайлівського

Золотоверхого монастиря. Створювала експозиції музеїв Історії Михайлівського монастиря, Історії Магдебурзького права. Займалася відновленням фондів державного історико-архітектурного заповідника «Стародавній Київ».

- 2001–2002 — координатор міжнародної програми Україна — США з дослідження та створенню проекту консервації і реставрації пам'яток архітектури національного значення: церкви Спаса на Берестові (XII ст.), Троїцької Надбрамної церкви Києво-Печерської лаври та церкви Св. Михаїла Видубицького монастиря.
- 2004 — директор Науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень^[1] Міністерства культури України. Була координатором та відповідальним виконавцем Програми науково-проектних, реставраційних і реабілітаційних робіт по консервації пам'яток археології, музеєфікації та відновленню пам'ятних місць, пов'язаних з історією запорізького козацтва о. Хортиця, державних програм: «Збереження і використання замків України» на період до 2013 року, «Збереження пам'яток дерев'яної сакральної архітектури України на 2006–2013 рр.», наукових проектів по розробці історико-архітектурних планів міст: Чернівців, Одеси, Горлівки, Вінниці, Ізмаїла, Василькова, Керчі, Києва, генеральних планів розвитку національних заповідників: «Чернігів Стародавній», «Кам'яна могила», «Биківнянські могили», державного історико-культурного заповідника «Тустань», консультантом методичних розробок у галузі пам'яткоохоронної справи.
- З червня 2012 по січень 2015 — генеральний директор Національного заповідника «Софія Київська».
- Указом В. Кириленка від 19 січня 2015 звільнена з посади.^[2]

Наукові досягнення

Автор монографії «Київське житло другої половини XIX — початку XX століття», в якій досліджено біля п'ятисот об'єктів київської житлової архітектури другої половини XIX — початку XX ст.

Має близько 30 наукових публікацій, виступає на конференціях, радіо, телебаченні.

Під її керівництвом здійснено видання шести збірників наукових праць Науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень, видано:

- «Історико-містобудівні дослідження Одеси»,
- «Історико-містобудівні дослідження Чернівців»,
- «Міжнародні засади охорони нерухомої культурної спадщини»,
- «Історико-культурні заповідники»,
- «Історичні садиби Вінницької області»,
- «Історико-містобудівні дослідження Керчі»,
- «Історико-містобудівні дослідження: Васильків, Вінниця, Горлівка, Ізмаїл»,
- «Археологічна спадщина Хмельницької області»,
- «Збірник нормативно-правових актів сфери охорони культурної спадщини»,
- «Історико-містобудівні дослідження м. Києва»,
- «Історико-культурні заповідники. Плани організації територій».

Брала участь у розробці номінаційного досьє та плану управління об'єктом всесвітньої спадщини «Стародавнє місто Херсонес Таврійський та його хора» і об'єкта культурної спадщини «Дерев'яні церкви Карпатського регіону України і Польщі».

Громадська діяльність

О. Сердюк є:

- членом Головної ради Українського товариства охорони пам'яток історії та культури,
- головою Київської міської організації товариства охорони пам'яток історії та культури,
- віце-президентом Українського національного комітету Міжнародної ради з питань пам'яток і визначних місць (ICOMOS).

З 1993 року — член Національної Спілки художників України як історик мистецтва, художній критик.

Відзнаки

- «Заслужений працівник культури України» — за високий професіоналізм, особистий внесок у збереження історико-архітектурної спадщини України.

Примітки

1. Сердюк Олена Михайлівна, директор Науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень (<http://www.museum-ukraine.org.ua/index.php?go=News&in=view&id=6484>)
2. З легкої руки міністра «Софія Київська» «осиротіла» (<http://expres.ua/news/2015/01/21/124428-legkoyi-ruky-ministra-sofiya-kyivvska-osyrotila>)

Посилання

- <http://nzsk.org.ua/node/783>^[недоступне посилання з липня 2019]

Отримано з https://uk.wikipedia.org/w/index.php?title=Сердюк_Олена_Михайлівна&oldid=25774833

Цю сторінку востаннє відредаговано о 20:14, 24 липня 2019.

Текст доступний на умовах ліцензії Creative Commons Attribution-ShareAlike; також можуть діяти додаткові умови. Детальніше див. Умови використання.